

Gràcies senyora Síndica,

¿Què necessita, en el moment actual, la nostra ciutadania? ¿Què ens demana, als poders públics, la nostra ciutadania?

La ciutadania ara necessita avançar. Ara ens demana avançar.

La ciutadania ens demana progrés per a Andorra. Ens demana un futur pròsper.

I per assolir-ho, ens demana accions i projectes que il·lusionin el país sencer i, a la vegada, ens demana més facilitats perquè els seus projectes vitals i empresarials també pugin il·lusionar.

Senyores conselleres i senyors consellers, senyors i senyores ministres, és en això en el que ara ens hem de centrar. És el que ara toca. No és el moment de mirar pel retrovisor, de quedar-nos encallats en el temps ni d'excusar-nos en les adversitats patides. Ja no. Ara és el moment de passar pàgina a aquestes adversitats. Ara és el moment d'avançar. Avançar socialment i econòmicament.

¿I com ens demana la ciutadania que avancem? Des del progrés social i econòmic, des de la transparència, des de l'encaix del nostre país amb la resta del món, des de la cura del medi ambient, des de la sostenibilitat entesa en tots els àmbits possibles, des del suport constant al ciutadà, des de l'acompanyament als col·lectius més vulnerables.

Però també des de la preservació de la nostra identitat, des del respecte per la nostra cultura, dels nostres valors, les nostres tradicions, llengua i institucions.

I així ho farem.

El conjunt de textos legislatius que actualment s'està treballant al Consell General, sigui en període d'esmenes o ja en treball en comissió, s'alineen perfectament amb aquestes consignes des de les quals la societat ens demana avançar. Són tots ells, evidentment, textos que s'emmarquen i validen l'H23, el full de ruta amb les grans prioritats d'aquesta legislatura. També s'alineen amb les conclusions adoptades a la iniciativa 'Andorra:

reptes de futur', impulsada pel Consell General, el Govern i els comuns, per precisament ens va fer reflexionar sobre com ha de ser el país d'aquí a 25 anys.

Treballarem totes aquestes lleis ja entrades el Consell, vora la vintena. Les debatrem i, així ho confio, les aprovarem els mesos vinents.

Deixin-me que m'aturi uns minuts a detallar-les. Especialment aquelles que considerem clau per caminar plegats cap a l'Andorra que volem.

He mencionat el progrés social entre les demandes dels nostres conciutadans. Un progrés que aportarà la **lleï per a la igualtat i la no-discriminació entre homes i dones**. El text és la clau de volta cap a l'eliminació de qualsevol desigualtat que pateixen les dones en diferents àmbits de la vida. I ho fa amb accions per garantir que tothom tingui les mateixes oportunitats i que s'erradiqui qualsevol forma de discriminació existent. Així mateix, contempla accions per refermar la perspectiva de gènere en les polítiques públiques, per afavorir la igualtat d'oportunitats tant al sector públic com al privat i, essencial en els temps que vivim, afavorir la conciliació de la vida familiar i laboral.

En definitiva, és una llei que garantirà una societat més justa i més democràtica.

La llei d'igualtat entre homes i dones és un clar exemple de l'Andorra de futur que albirem i del progrés social que li volem aportar. Com també ho és la **lleï de la persona i de la família**, treballada des dels grups de la coalició amb l'objectiu de simplificar la normativa vigent en aquesta matèria i que s'emmarca en un treball més global de la codificació del dret privat del nostre país, impulsada des del Grup Demòcrata. Fins a quatre lleis, la del matrimoni, la de l'adopció, la del registre civil i la d'incapacitació i organismes tutelars, així com d'altres normes que es troben en el costum o jurisprudència andorrana, passaran a integrar-se en el nou Codi de la persona i de la família.

Però encara més, d'aquesta llei també destaca l'avenç valent que suposarà en els drets individuals i en la modernització de la legislació dels anys 90 entorn el concepte de família, responent també a demandes de diferents col·lectius del país. Per exemple, eliminant la diferència terminològica entre les unions civils i els matrimonis civils, ara totes englobades sota el concepte del 'casament civil'.

D'altres millores que aportarà serà la consolidació plena dels drets de les persones amb discapacitat, treball que a principis d'octubre presentarem sota forma d'esmena i que culminarà un llarg camí cap al reconeixement i enfortiment dels drets d'aquest col·lectiu. Una altra millora significativa serà la immediatesa i unilateralitat per aconseguir el divorci. No són situacions agraïdes ni còmodes per a les persones que les han de passar, així com per a les seves famílies, sobretot si hi ha fills pel mig. Era important facilitar i modernitzar els processos en aquest sentit.

També per la via d'esmena, i gràcies a la informació rebuda per part de diferents col·lectius, entrarem importants modificacions per acompanyar les diferents realitats del nostre país.

L'objectiu d'aquestes reformes no és en cap cas -ni ho serà mai-, una voluntat d'enfrontament o de divisió ideològica. Tampoc d'indiferència cap a les persones que en poden ser crítiques. Ans al contrari, és la ferma convicció que **l'Estat té com a missió la tutela del pluralisme i les diversitats.**

Tornant a l'Andorra que tots volem i al que ens demana la ciutadania, he mencionat també el concepte de transparència. En l'era de la informació, també de la sobreinformació i, fins i tot, de la desinformació que ens ha tocat viure, és més que essencial que els qui governen, els qui legislem, els qui encapçalen les administracions, s'allunyin de la nuvolosa que massa sovint envolta temes transcendents. S'allunyin de missatges poc clars que puguin portar a confusió o, fins i tot, a l'engany. I, a la vegada, que aquests responsables públics mostrin públicament que exerceixen les seves facultats des del compromís amb el nostre país i amb la ciutadania, per allunyar així qualsevol dubte o neguit sobre les seves intencionalitats. Algun exemple podria posar,

també a casa nostra, d'aquest fenomen que tant mal fa a les institucions i al conjunt de la ciutadania.

Així, la **Llei de transparència i accés a la informació pública** desenvoluparà aquest principi tan indissociable dels poders públics des d'una triple perspectiva: la publicitat activa de les administracions i entitats públiques, el reconeixement del dret d'accés a la informació per part de la ciutadania i l'obligació dels càrrecs públics d'efectuar una declaració de patrimoni durant l'exercici del seu càrrec. A la vegada, és un text que també aposta per seguir fomentant la participació ciutadana en la gestió pública executiva. Una Andorra que avança és una Andorra participativa per una banda, i una Andorra que escolta i valora, per l'altra.

I si l'Administració és transparent, cal que sigui eficient en la gestió d'aquesta transparència. De la mateixa manera, si l'Administració vol fomentar la participació ciutadana, ha de ser també eficient en aquesta connexió amb la societat.

Aquesta legislatura s'han fet grans avenços en l'agilització dels tràmits i dels processos administratius, per exemple, per obrir un negoci; tot i que -com va dir ahir el Cap de Govern- l'auditoria de processos que ja s'ha fet ha de permetre escurçar encara més tots els tràmits administratius.

Una administració eficient, eficaç, transparent i digital és bàsica per aconseguir els objectius i reptes del nostre teixit social i econòmic.

Així com també és bàsica una Justícia àgil i eficaç. Justa i ràpida. Per això, i després del pas important que ha representat l'entrada en vigor del Codi de Procediment Civil, és ara el torn de la **Llei de l'accés electrònic de la Justícia**, que l'adaptarà plenament als

nous temps, incorporant l'ús de les noves tecnologies als processos judicials, ajudant així a descongestionar-la i millorant un servei públic que és essencial.

També en la línia de facilitar els processos administratius, la **Llei de contractació pública** agilitzarà, farà més eficaç, més transparents i més sostenibles els sistemes de contractació pública. Amb la premissa de garantir que la prestació de serveis públics sigui sempre de la màxima qualitat.

Així mateix, tot i que són lleis encara en fase de treball, el Cap de Govern ens recordava que durant aquest curs polític veuran a la llum altres textos que també agilitzaran els tràmits i processos públics, com és el cas del **projecte de llei adreçat als treballadors per compte propi** o les modificacions a la **lleï d'inversió estrangera i la de societats**.

.....

M'aturo de nou per fer especial èmfasi en el següent punt. Un país amb una societat moderna, un país pròsper, que s'alineja amb la resta del món i amb les necessitats globals és un país que ha d'estar, per sobre de tot, compromès amb el medi ambient.

La lluita contra la contaminació i el canvi climàtic ha deixat de ser un perill latent en un futur proper, i ha esdevingut un problema real d'un present molt actual. No podem -ni ho farem-, amagar el cap sota l'ala i veure-les passar, excusant-nos amb que som un país petit que només genera el 0,001% de les emissions globals de CO₂. No és aquest el missatge que volem donar al món ni als nostres joves, les noves generacions cridades a liderar el país d'aquí a uns anys i les que més patiran les conseqüències de l'escalfament global.

Andorra no baixa del tren de la lluita contra el canvi climàtic. Tot al contrari. Es posa al vagó del davant. Amb accions com avançar de manera decidida cap a la neutralitat de carboni el 2050, com la implantació d'una taxa verda pionera i valenta que ja repercuteix en els nostres ciutadans, amb un abonament mensual assequible, just i necessari per fomentar el transport públic d'Andorra. També amb accions com una política d'energies renovables, que tenen un pes cada vegada més important respecte al total de l'energia elèctrica consumida al país (el Cap de Govern ens recordava ahir que aquest any s'ha assolit una fita històrica, ja que les renovables representen un 50% del total).

I amb accions com eliminar la importació al nostre país dels plàstics d'un sol ús. Aquesta darrera és una acció que contempla la **Llei d'economia circular**, llei molt important perquè dona continuïtat a d'altres textos legislatius aprovats fins a la data com la Llei de transició energètica i del canvi climàtic i la declaració d'Estat d'emergència climàtica. Totes elles relacionades amb el nostre compromís amb el medi ambient i la sostenibilitat.

Deia fa uns moments que el canvi climàtic ja no és assumpte de futur, sinó de present més immediat. Plugues torrencials impossibles de preveure que arrasaven amb tot el que se'ls posa davant, incendis que sembla que no tenen fi, onades de calor que canvien el curs natural de la flora i la fauna, ciclons tropicals que destrueixen grans ciutats...

Andorra no serà aliena a tot això. No hem viscut -per sort- cap gran catàstrofe els darrers anys, però ja hem tingut avisos i, per tant, no s'ha d'esperar per actuar.

En aquest sentit, la **Llei de Protecció Civil** entrada per la coalició reforçarà la prevenció de catàstrofes naturals i minimitzarà les seves afectacions. El text establirà procediments d'ordenació, planificació, coordinació i direcció dels diferents serveis públics davant situacions d'emergència, ja siguin naturals o causades per l'acció de l'home.

A més, és una llei que també serà recordada per la recuperació de la figura històrica del sometent.

Ja ho he dit a l'inici de la meva intervenció: la societat ens demana avançar i millorar el nostre país però sempre amb la premissa del respecte per les nostres institucions, història i valors. Aquí en tenim un bon exemple.

I, entre tots aquests textos legislatius tan essencials per al progrés d'Andorra, que llencen un missatge clar al món que som aquí, predisposats a deixar un futur millor a les noves generacions i també a donar la millor qualitat de vida a aquelles persones que, amb el seu esforç i dedicació ha fet gran el nostre país, és a punt d'entrar a tràmit una nova **lleï de mesures urgents en matèria d'habitatge i per a la millora del poder adquisitiu**. La quarta des que es va decidir actuar sobre un sector que estava creixent, però a la vegada afectant la capacitat adquisitiva de la nostra població d'una manera, en alguns casos, injusta.

Tal com va anunciar el Cap de Govern, la llei de mesures urgents per al 2022 seguirà mantenint la pròrroga dels contractes de lloguer, però des del criteri de justícia i adaptant-se a la situació actual.

Però això no solucionarà el problema candent de l'habitatge. Com també ens deia ahir el cap de Govern, hem d'evitar la temptació de donar solucions simples a problemes complexos. Resoldre de manera urgent i d'any a any la problemàtica dels lloguers no té sentit si no s'acompanya d'un ampli desplegament de polítiques d'habitatge de lloguer per garantir a la població opcions a preus assequibles. El Govern ja ha començat a desplegar tot un conjunt d'accions i properament podrà oferir habitatges de gestió pública -fet que aplaudim-, així com també és a punt d'activar-se l'Institut Nacional de l'Habitatge, que vam aprovar en aquesta Cambra fa uns mesos.

A la vegada, aquesta nova llei de mesures urgents és essencial per complir amb un compromís de la coalició, que es tradueix en millorar el poder adquisitiu de les persones que cobren pensions més baixes.

Però també encoratgem al Govern a continuar incrementant el salari mínim fins a alinear-se amb el que dicta la Carta Social Europea.

Actualment el salari mínim d'Andorra és de 1.121 euros. Seguint amb el nostre compromís l'hem apujat cada any des de l'inici de la legislatura per sobre de l'IPC, des dels 940 euros a principis de legislatura fins als 1.121 actuals.

I això malgrat els efectes d'una pandèmia que volem oblidar, malgrat la duresa de veure com l'economia es desplomava per la falta d'activitat turística.

També relacionat amb les pensions dels nostres ciutadans, però ara ja partint d'un debat global de país a llarg termini, un debat madur i responsable, que requereix d'unitat de totes les forces polítiques perquè marcarà el futur de tota la població, tenim davant el repte de garantir **la sostenibilitat del sistema de pensions de la CASS**.

El repte, que es tradueix en obligació, d'aplicar modificacions legislatives perquè les variacions demogràfiques que vindran, sumat a l'augment de l'esperança de vida, no facin que el sistema de seguretat social entri en fallida.

A finals d'aquest any la Comissió d'estudi que tinc l'honor de presidir i on també hi participen les patronals i els sindicats, tindrà enllestides les conclusions del segon estadi de la proposta d'acord. En d'altres paraules, ja tindrem definit quin és el model que necessita el nostre país i encaixa amb les nostres particularitats. Sabrem quines mesures caldrà aplicar.

Som molt conscients que no són decisions fàcils. Decisions que difícilment acontentaran a tothom. Però és la nostra obligació, la de tots, no seguir allargant una realitat incontestable o amagar-nos perquè siguin els que vinguin després de nosaltres els qui hagin d'intervenir i paguin els plats trencats.

No ens hi trobaran aquí. Perquè seria injust pels infants i joves que d'aquí a uns anys entraran al mercat laboral. Seria injust pels qui just comencen a treballar i tenen molts anys per endavant per cotitzar. Seria injust també pels qui ja porten molts anys. En definitiva, seria injust per una societat que els darrers mesos ens ha donat una lliçó de solidaritat i de responsabilitat. Per tant, és de justícia emprendre accions per garantir la sostenibilitat de les pensions.

Finalment, i tot i que la menciono la darrera, passarà a ser la més important quan entri a tràmit; **la llei del pressupost per al 2022**. És el pressupost cridat a ser el de la recuperació econòmica, el que ens marcarà (partint de les previsions d'ingressos i de despeses), en quin punt estem i fins a on podem arribar, el que ha de ser una radiografia clara i transparent de quins efectes han tingut i tindran les nombroses ajudes a la nostra ciutadania dels darrers mesos. Ho recordava ahir el cap de Govern: només en ERTOS i ajuts a treballadors per compte propi, el Govern ha injectat 59 milions d'euros. Aquí s'hi ha de sumar els crèdits tous, les rebaixes del preu de la llum i telèfon, els ajuts socials directes... Força més de 200 milions d'euros invertits en la societat andorrana.

I aquí, deixin-me que recordi la bona gestió del Ministeri de Finances durant tots els anys anteriors a la pandèmia. Primer encapçalat pel Sr. Jordi Cinca i ara per l'actual ministre Sr. Èric Jover el pressupost del Govern va passar de dèficits anuals de centenars de milions d'euros a liquidacions amb importants superàvits. Sense aquella gestió, sense aquell rigor i contenció, ara hagués estat totalment impossible assumir més endeutament o pagar-lo, en cas de succeir un miracle.

L any passat el ministre Sr. Eric Jover va aconseguir tancar el projecte de llei del pressupost i entrar-lo a tràmit el mes d'octubre, fet que va permetre aprovar el text abans de finalitzar l'any i poder fer, així, una gestió rigorosa i ben direccionada de les arques de l'Estat ja des del primer dia de l'any. Poder assolir un escenari similar pel 2022 és igual d'important i necessari.

És aquí on entrem en joc els grups parlamentaris. Quan entri a tràmit serà el nostre torn. El moment de situar el pressupost al mateix nivell de prioritats que l'ha situat el Govern i treballar-lo des de l'anàlisi constructiu, serà i sempre en clau global de país.

Aquest pressupost és tan important que no es mereix que hi entrin en joc interessos ideològics, debats de partit o d'altres controvèrsies que s'allunyin del que realment és essencial: el full de ruta de la gestió de les arques de l'Estat per al 2022.

El full de ruta de la recuperació econòmica i del camí que ens porti cap a una Andorra millor que la de l'abans de l'esclat de la Covid-19.

Perquè sí, la Covid ha fet mal. Els pressupostos i previsions macroeconòmiques han quedat tocades durant un any i mig pel sotrac sanitari, per la gestió de la crisi i per l'acompanyament als ciutadans.

Però, com va dir ahir el cap de Govern, "de les crisis se n'han d'extreure oportunitats i aprofitar-ne les conclusions positives".

En la crisi que ens ha tocat viure, podem celebrar com s'ha aconseguit diversificar l'endeutament de l'Estat i augmentar la resiliència de país. Fet que, a la vegada, ens ha aportat notorietat internacional. Tot això s'ha fet gràcies a accions com l'emissió de bons

internacionals verds, socials i sostenibles, i com l'adhesió al Banc de Desenvolupament del Consell d'Europa, al Banc Europeu d'Inversions i al Fons Monetari Internacional.

¿Què ens han permès tots aquests processos i actuacions? Tenir una situació econòmica actual menys problemàtica que la que les previsions auguraven.

Tenir un producte interior brut que durant el segon trimestre d'aquest any va créixer un 25% respecte al mateix període de l'any passat, i que creix a un ritme més elevat que el dels països de l'entorn i al de la mitjana europea. També el poder constatar amb alegria una reducció important del nombre d'inscrits al Servei d'Ocupació i un augment de les importacions i del nombre de turistes que ens visiten. Totes elles són dades que criden a fer-ne una lectura optimista.

Senyores i senyors consellers, membres del Govern,

Fins aquí el desclòs del present més immediat i real, el que ja treballem al Consell General i el que ocuparà hores de treball en comissió i hores de debat parlamentari. Però no ens aturem, evidentment. Queden dos anys de legislatura i seguim amb les directrius de l'H23.

Els propers mesos veuran a la llum textos legislatius també cabdals, també essencials, i que posaran més fonaments a l'Andorra que tots volem. L'Andorra, i recullo les paraules de la sra. síndica el dia de Meritxell, "que vol ser diferent, per continuar sent la de sempre". Amb la seva autenticitat que tan ens defineix, i amb les seves tradicions i arrels. Com són l'agricultura i la ramaderia, l'origen de tot, un valor intrínsec del nostre país.

Ahir el cap de Govern va anunciar un nou paquet d'ajuts per incentivar la producció de proximitat. L'aplaudim i el felicitem. I també aplaudim l'anunci de la futura **Ilei Òmnibus d'Agricultura**, doncs donarà continuïtat a aquest esforç per preservar el nostre sector més tradicional, a la vegada que reconeixerà encara més la tasca que fan els nostres agricultors i ramaders, els donarà més protecció i els facilitarà l'expansió i la modernització de les seves explotacions. Per posar el sector al nivell que es mereix i garantir el necessari relleu generacional.

Un altre sector que també és mereix una empenta, un sector també tradicional i que ningú pot posar en qüestió que és clau, per no dir vital, perquè Andorra respiri i prosperi, és el turístic. La futura **taxa turística** que va anunciar ahir el Cap de Govern dotarà de més capacitat econòmica el sector per millorar la qualitat del servei, per diversificar l'oferta que oferim al visitant i maximitzar la seva experiència durant l'estada a Andorra. La taxa, senyor Cap de Govern i Sr Ministre Jordi Torres, serà una de les nostres prioritats legislatives, dedicant-hi les hores necessàries per fer-la realitat aquets mateix 2022. Sr Torres, felicitem també la seva aposta per la diversificació de l'oferta que tant èxit ha tingut aquest estiu, i l'encoratgem a seguir aquest bon rumb amb projectes com el recinte multifuncional o els nous espais a l'edifici d'Andorra Telecom.

I per seguir diversificant la nostra economia, en un entorn cada vegada més global on l'espai físic ja no pren tanta rellevància com fa uns anys, i on sí que en té una importància cabdal la interconnexió i la digitalització, també serà essencial el **Projecte de llei d'economia digital, emprenedoria i innovació**, entrada just al final del darrer període de sessions, i que regularà la figura del teletreball, dels nòmades digitals i donarà facilitats en la implementació de noves estructures com el coliving i el coworking.

Però si l'emprenedoria i diversificació de l'economia són essencials, res té sentit sense la cultura. "La cultura és un actiu fonamental", ens deia el Cap de Govern. Totalment d'acord, perquè garanteix i preserva la nostra identitat de país.

Coincidiran amb mi que hem de seguir fent esforços per protegir-la, perquè la cultura marca la identitat andorrana i perquè sense cultura la societat s'apaga, la societat perd coneixement i capacitat crítica.

A través de la cultura expliquem al món el que som, un país autèntic amb una història genuïna.

Felicitem el compromís del Govern amb la cultura, a la vegada que amb la innovació i l'esport, amb la futura introducció de les deduccions fruit del mecenatge cultural i que es farà extensiva també al món de l'esport i al de la recerca.

Abans de finalitzar, m'allunyaré una mica de la tasca legislativa que he anat detallant i que ens pertocarà assumir. Però no marxaré molt enllà, perquè el que m'agradaria destacar també està relacionat amb tot allò que la ciutadania reclama i que Andorra necessita per prosperar.

Diversificació econòmica, aposta per sectors en clara expansió i aliances amb grans partners de prestigi que situen Andorra al món. Tres peticions que trobem en el futur **centre de recerca en immunologia**. Considerem que és de rebut destacar la gran notícia que suposa la implantació d'aquest centre al país, concretament a Ordino, i que permetrà avançar en la investigació de cures per a malalties autoimmunes, el càncer, malalties infeccioses emergents, l'Alzheimer o l'esclerosi múltiple. Andorra esdevindrà un referent a l'hora de retrobar l'esperança d'aquelles persones de tots els punts del món que l'han perdut per la seva malaltia. Deia ahir el cap de Govern que "és un projecte que ens posa a prova", que "avaluarà el grau de maduresa i solidesa de la nostra obertura econòmica". Jo afegiria que també de la nostra societat i de la nostra capacitat constructiva. També posarà a prova als representants polítics.

Benvinguda sigui aquesta avaluació, perquè no tinc cap dubte que la superarem amb escreix.

També és una gran notícia l'anunci de l'arribada, ja aquesta tardor, dels primers vols comercials des de Madrid a l'**aeroport d'Andorra-La Seu d'Urgell**. Pensem que és l'aposta més seriosa, sostenible i creïble pel desenclavament d'Andorra i la millora de les comunicacions. Això sí, acompanyat d'un **heliport nacional**, que ja definitivament compta amb una ubicació -La Caubella-, i que ja ha iniciat passos perquè pugui ser una realitat aviat.

Ja acabant senyora Síndica,

Ahir el cap de Govern ens sotmetia a la nostra valoració el seu discurs d'orientació política. Els hi haig de confiar que el propi oferiment, el de demanar-nos la nostra valoració, ja em va agradar. I també, al meu criteri, elevava el debat a un altre estadi, doncs el cap de Govern ens demanava que verséssim una opinió fonamentada sobre el vigor i la salut de les propostes, així com de l'efecte o resultat de les mateixes. És a dir, no tan sols ens demanava i encoratjava a què jutgéssim les seves propostes, sinó que també identifiquéssim entre elles les que no hi creiem, el perquè i les alternatives.

Haig de aclarir aquí que el nostre grup parlamentari té -i ha tingut històricament- un esperit crític excel·lent que -a més de exasperar a uns quants ministres- ha posat sobre la taula interessantíssimes discussions i idees, totes elles sempre encaminades a millorar el nostre país i la seva societat. "Andorra: reptes de futur" i també l'H23 en són un clar exemple. Des de la participació activa, des de la crítica constructiva i l'esperit d'iniciativa, hem pogut bastir plegats -consellers, govern i comuns de la majoria- un pla sòlid que valorem molt positivament. És per això, senyor cap de Govern, a la vegada que per la solidesa i compromís de cada un dels seus ministres, que fem nostre també el seu discurs.

Ara sí, finalitzo.

He iniciat la meua intervenció demanant passar pàgina de la pandèmia; demanant alçar la vista per mirar endavant; demanant avançar, progressar i millorar.

Ahir, senyor cap de Govern, ens dèieu que havíem de saber discernir entre allò que és urgent i allò que és important, i atendre ambdós en la seva justa mesura.

Crec que els fets d'aquest darrer any i mig demostren que si no haguéssim atès allò que és urgent com ho hem fet, ara no estaríem en disposició d'encarar amb garanties d'èxit la gestió d'allò que és important.

Les conselleres i consellers del Grup Parlamentari Demòcrata farem costat al Govern per abordar totes les qüestions importants que tenim plantejades, de la mateixa manera que hem estat sempre al costat de l'Executiu per donar resposta a les urgències sobrevingudes.

I això em porta a pensar en el nostre paper com a parlamentaris. Deia el constitucionalista anglès del segle XIX Walter Bagehot que els membres del Parlament són representants, no delegats. La diferència és subtil, però cabdal -de la mateixa manera que la diferència entre l'urgent i l'important també pot ser subtil a vegades-.

Perquè un delegat ha de fer allò que li manen a cada moment i, per tant, en funció de com fluctua l'opinió dels ciutadans o -com es diu popularment- en funció de com bufa el vent, adoptar una posició o una altra, prendre una decisió o una altra.

En canvi, un representant té un mandat més ampli, més genèric: Ha de defensar els interessos dels seus representats basant-se en unes directrius. En el nostre cas, hem de defensar els interessos dels ciutadans, és a dir l'interès general, basant-nos en uns principis recollits al programa d'investidura i als successius programes exposats als debats d'orientació política.

Per això un representant polític no ha de tenir por d'adoptar decisions difícils, o costoses, o complicades d'explicar o fins i tot impopulars, si amb això protegeix i defensa l'interès general.

Però crec que la noció del que és un representant no s'acaba aquí. Perquè per defensar realment els interessos dels representats, per donar resposta a les seves necessitats i fer el possible per complir amb les seves expectatives, un representant ha de conèixer a les persones a les quals representa. Ha d'aprendre d'elles. S'hi ha d'inspirar.

I nosaltres, les conselleres i consellers demòcrates, hem après molt dels nostres conciutadans al llarg del darrer any i mig: De la maduresa amb què han entès i acceptat les restriccions a les activitats més quotidianes; de l'esperit cívic amb què han seguit les recomanacions de les autoritats; de la solidaritat amb aquelles persones que ho passaven més malament; de la comprensió cap als que en els moments més difícils havien d'adoptar decisions sense precedents; i de la responsabilitat de voler ser part de la solució, participant voluntàriament del programa de vacunació.

Tenim grans reptes plantejats -el contingut de les intervencions d'aquest debat d'orientació política així ho posen de manifest-: molts dels que ja teníem el 2019 i algun més. I ens queda menys temps per fer-hi front.

Sabem que el camí no serà fàcil.

Però tenim una guia: Tenim la inspiració i tenim l'exemple que ens han donat les persones a les quals representem.

Per això en aquests moments no ens pot faltar la maduresa, el civisme, la solidaritat, la comprensió i la responsabilitat que hem vist en els nostres conciutadans.

A nosaltres, senyor cap de Govern, no ens faltarà.

Gràcies senyora síndica.